

~~hogy a te szemeid vigyáznak reám.~~
Légy hát vigyázóm, gyámolóm s a te-
benned való örömet gerjeszd fel szí-
vemben, vigasztalj meg lelkemben.

De taníts meg arra is, irgalmas Isten,
hogy mindennap foglalkozzam a te szent-
séges dolgaiddal, lelkem ügyével, ne
csak akkor, midőn egy-egy szent ünnep
közeledése bűnbánatra, számadásra fi-
gyelmeztet. Legyen mindennapi gondom
lelkem táplálására, mint ahogy gondom
van testem táplálására. És amiképen
jószágod tisztességes munkám után ki-
rendeli a mindennapi táplálékot, éppen
úgy megnyerem a te lelked indításából
az Ur Jézus evangéliumából, a te igéd-
ből a napi lelki eledelt. Ha részesítesz
ezekből, cselekedd, hogy ezeknek ereje,
hatása legyen olyan mértékkel bennem,
hogy családom tagjait, rokonaimat tud-
jam a megtérésnek és alázatnak erre az
útjára vezetni. Így és ilyen nemes el-
határozások által munkáld bennem, jó
Atyám, a jót, amit elkezdted, hogy a

szemem
tökéletesség felé közelebb jutva, neked
alázatos, szerető fiad (leányod) legyek,
az Ur Jézusnak pedig hűséges tanít-
ványa, kinek tanítása szerint könyörgök
hozzád, hallgass meg imádkozásomban.
Amen.

18. IFJAK IMÁJA.

Mindenható Isten, ki ura és kormány-
zója vagy az egész teremtett minden-
ségnek, a menny a te királyi széked,
a föld a te lábaidnak zsámolya. Hata-
lommal és ékességgel uralkodol s min-
den teremtményednek kijelölöd munka-
célját, rendeltetését, amiért teremtetted.
Az emberi életkor minden idejének meg-
adod a maga szépségeit és örömeit,
épen úgy, mint a természet világában
minden évszaknak megvan a maga élve-
zete és gyönyörűsége. A tavasz az úju-
lás, fejlődés örömét adja; a nyár az
érlelés — meleg sugárzás ideje; az ős-
záldásaid sokaságát adja a hiv munka
és fáradozás után; a tél a csendes, bol-

dog együttlét örömeit hozza a családi hajlékokba.

Ifju életem a virágzó, szép tavasz reményteljes idejéhez hasonló, melyben sok örömet, gyönyört és ígéretet rejtettél el számomra, édes jó Atyám. De érzem és tudom, hogy ezeket mind nekem kell, hogy kimunkáljam lelkemben. Ne engedd Istenem, hogy ifjui életem célt tévesszen s elmerüljek a világi élet hiu örömeibe, élvezetébe és csak mindig ezeket keressem. Ertesd meg velem a nagy Mesternek, az Ur Jézusnak felém is hangzó elhívását: „Kövess engem“ s adj olyan elhatározást, hogy ne azon igyekezzem, miképpen menekülhetek a hívás elől, vagy miképpen kerülhetem el a vele való lelki találkozást, hanem segíts, jó Istenem, hogy lelkem hiveségével álljak szolgálatára az evangéliumi nemes eszméknek s tegyek hiveséges fogadást: „Követlek, Uram, bárhová menendesz,“ mert csak így lehet ifjui életem mindenki előtt kedves és tetsző.

Midőn ezeket forgatom elmémben és gondolatomban, sokszor látom, hogy hány eltévelyedett ifju csak a világ élvezeteinek, gyönyöreinek utját keresi, megvetve, lebecsülve az ész, értelem és tanulás előnyeit, kerülve a te szent hajlékodat, szent ígédnek hallgatását. Ezek pedig a kárhozatnak, romlásnak utjai, melynek vége siralom és késő bánat.

Hozzád könyörgök, jó Atyám, ments meg, szabadíts meg engem az ilyen gonosztól, adj énnekem értelmet, a jóra segedelmet, hogy tudjak elkerülni minden kísértést s ha körülvenne, csábítana, legyen lelki erőm ellenállani és mondhassam én is Jézus Krisztussal: „Távozz tőlem, sátán“, mert az Istennek kívánok szolgálni, szent akaratját teljesíteni.

Adjad, hogy e világi örömöket, szórakozásokat úgy élvezzem, hogy mindig előttem álljon a prédikátor figyelmeztetése: „Örvendezzek az én ifjuságomban, járjak szívemnek utaiban, szememnek

látásaiban, de ne feledjem, hogy mind-
ezekért, te, jó Istenem, ítéletre vonsz.“
Adj komoly elhatározást, vidám élet-
kedvet, szülőim iránti tiszteletet és sze-
retetet. Jó tanácsaiknak, intelmeiknek
követését, az engedelmességnek lelkét.
Tégy méltó tanítványává Jézus Krisz-
tusnak, az ő nevében könyörgök hoz-
zád, hallgass meg imádkozásomban.

Ámen.

19. KONFIRMÁCIÓRA VALÓ ELŐKÉSZÜLETKOR.

Gondviselő jó Istenem! Ugy szere-
tem mindig gyermekednek érezni ma-
gam, mert Atyai szereteted melege reám
száll s csendes bizalommal szólhatok
hozzád. Ilyen bizalomteljes érzélemmel
kereslek most is tégedet, szerető jó
Atyám, hogy kitarjam előtted lelkemet,
aggasztó érzelmeket, gyermeki félelme-
ket, melyek gyötörnek s várom, hogy
azokra biztatást, bátorítást adsz lelkem-
nek.

Ezideig gyermek voltam s úgy éltem,
mint gyermek. Jó szülőim gondozása
és irányítása mellett teltek el gyermek-
éveim. Ime, most elkövetkezett az az
idő, melyben kilépek a gyermekkorból
s a konfirmálás által unitárius anya-
szentegyházunk önálló tagjává leszek,
melyben már nekem magamnak is fe-
lelnem kell tetteimért, cselekedeteimért.

Az a drága és értékes tanítás, mely
által a konfirmációra készülök, napról-
napra mindinkább mutatja azt a nehéz,
fáradtságos, de gyönyörűséges utat, me-
lyet a lelki élet terén meg kell tennem,
ha az Ur Jézusnak hű követője és ta-
nítványa akarok lenni!

Világosítsd értelmemet, jó Atyám, és
erősítsd lelki készségemet, hogy ne-
mes elhatározással, szilárd akarattal tö-
rekedjem a cél elérésére!

Ne engedd, hogy a kishitőség, köny-
nyelműség erőt vegyen rajtam. Mert lá-
tom, vannak körülöttem kishitűek, köny-
nyelműek, kik nem törekednek kellő

komolysággal a cél felé, hanem elhanyagolják a fontos kötelességeket. Miután pedig itt lelkiélet nagyfontosságú kötelességeiről van szó, könyörgök hozzád, jó Istenem, adj kellő komolyságot, meggondolást számomra, hogy tudjam annak a napnak jelentőségét felfogni, melyen szent szined előtt, a te templomodban megállva, hitemről vallást fogok tenni. Munkáld bennem az előkészületet, a nemes elhatározást szent lelked segítő ereje által úgy, mint egykor tetted Jézus Krisztus választott tanítványaival, kik lelkednek ereje által oly csodálatosan terjesztették a terőlad való igaz hitet és az Ur Jézus tudományát.

Oh jó Atyánk, ki növekedésbe indítod a termő talajba ültetett csemetét, úgy, hogy aztán terebélyes fává növekedik és izletes gyümölcsöket ad, engeddd, hogy lelki életem fája ez előkészület, hitvallás letétele és urvacsora vétele által unitárius vallásunk olyan

termő talajába legyen ültetve, hogy növekedjék, fejlődjék s teremje az igaz és szolgálat-áldozatkész kereszténységnek gyümölcsét. Erre segíts, jó Atyám, szent lelkednek ereje által, alázatos gyermeki hittel kérlek Jézus Krisztus tanítása szerint könyörögve hozzád. Ámen.

20. IMA AZ ÉDESANYÁKÉRT.

Világok Ura! Csodálatos országod apró polgárai, mi, fiatalabb, vagy öregebb gyerekek lábaidhoz omlunk és magasztalunk téged. Körülöttünk zúg, rohan ez a nagy, idegen világ, mindig tovább és tovább az évek kerekén. Elszédül, aki érzi, megremeg, aki szelét megérzi. Áldott légy, hogy e nagy forgatagban éreznem engeded a megtartó erőt, a szeretetet. Áldott légy, hogy nem küldtél el egyedül, árván, fegyvertelesen életutamra, hanem adtad nekem, adtad minden ember-gyermeked számára: az édesanyákat. Érzem, hogy a te teremő szereteted megtestesítője itt

a földön az édesanya. Tudom, hogy a világ minden kincsét, szegénységem minden gyötrelmes könnyét oda kellene áldoznom ezért az egyért, aki egymagában minden, kincs, könny, önfeláldozás, gyógyító, vigasztaló szeretet, édesanya.

Elmondhatatlan hálámat nem is próbálom kifejezni, csak arra kérlek, szerető Atyám, áldj meg minden édesanyát — ki sem tudom mondani, anynyira a szivemből jön, hogy ezek között áldd meg azt is, azt az anyát, akit én a legjobban szeretek! Áraszd ki rájuk jókedved gazdag ajándékait — adj nekik egészséget, sok örömet, boldogságot, megelégedést! Földi kincseket nem kérek számára, hiszen annyi, mint ha magamnak kérném: tudom, ugyanis mind nekem adná. Csak azt kérem tőled, adj nekik, amit mi gyarló, gyöngyfiak és leányok nem fogunk, nem tudunk adni: lelkinyugalmat, az aggódások végét.

Nem merem kérni tőled, hogy távolítsd el tőlük, tőle, minden földi megpróbáltatást, hogy tő ne vérezze, túske meg ne tépje, bánat meg ne rázza éretünk fáradó lábaikat, értünk aggódó sziveiket... Hiszen tudom, hogy ép az ő útuk a legtövisesebb, mert ott járnak, ahol később mi megyünk végig — gondtalanul.

Hanem adj nekik erős sziveket, hogy ha majd annyi könnyet elhullattak — értünk — amennyi elég lenne elárasztani ezt az önző, véres világot, — a szeretet omló záporának eme új özönvize után is tudjanak még legalább bennünk és általunk boldogok lenni.

S áldd meg azokat is, akiknek már nem fog több könnye hullni értünk: az édesanyákat, akik egy másik világba költöztek s talán még ott is aggódnak értünk. Atyám, az életemnél is erősebben hiszek abban a másik világban, mert kell lennie olyan szállásodnak is, ahol az édesanyák is megnyugodhatnak.

Gondolatban átfogom édesanyám áldott kezeit s ide térdelek eléd Uram, — áldd meg, áldd meg őt — helyettem is — bűneim ellenére is — atyai kegyelmeddel! Ámen.

21. ÖREGEK IMÁJA.

A nyári nap lehanyatló sugarai nem bántják nagyon érzékenyen szememet; úgy érzem, mintha ellankadott volna világitó ereje. Pedig csak megnyultak, meghosszabbodtak a sugarak. Nagyobb árnyékot mutatnak a tárgyak és az én gyarló szemem már nem elég erős, hogy a homályba burkolt tárgyakat tisztán láthassam. De homályos látásom szelid megnyugvást okoz a sok tárgyon ragyogó fény és homály vegyült színeivel: örülök a sok életnek, melyet a magasan járó nap fénye fakasztott.

Emberi életem szép hosszúságu vége felé, hanyatló napom is szeliden csendes lenyugvásában ilyen örömet kelt szivemben, gondviseiő jó Atyám. —

Feltűnnek életem és cselekedeteim a fény és homály vegyült fényében, amint azok lefolytak, avagy azokat véghez vittem. De nem bánt azoknak látása: a jó cselekedetek fényességét tompítja emlékezésem gyöngesége, a rosszak és hibások bántó élességét pedig atyai megbocsátó kegyelmed mérsékli. És én megnyugvást, sőt lelki örömet találok e látványban. Ezek hatása alatt, az evangéliumbeli ifju példájára, önkéntelenül hozzád sietek, jó Atyám, és szólok hozzád: „*Vétkeztem Atyám ellened és az ég ellen.*“ Sok adományodat és kincsedet tékoztam el, de te láttad, hogy csak gyenge volt akaraterőm a gonosz csábításaival szemben és most látod s tudod is, hogy megbántam: „*bocsáss meg, hiszen én is fiad vagyok*“. Nem dicsek szem és nem is kívánom emlegetni a mit jól és tetszésed szerint cselekedtem, mert csak akaratom volt a jóra, de kevés volt erőm, hogy egészen véghez vigyem azokat. Bocsáss meg hát, és ne

tagadd meg bocsánatodat. Életet remélek még és elég erőt arra, hogy hibáimat, tévedéseimet imé megbánva, fogadást tegyek a megjavulásra.

Oh add meg tehát kegyelmező atyai szeretetedből. Számomra a bocsánatot és megjavulásomra a te segedelmedet. Ujítsd fel naponként hanyatló erőmet, hogy családom és embertársaim iránt még köteles tartozásom megsokszorozásával pótoljam ki a hiányokat. Tartsd meg a tehozzád való ragaszkodásomat továbbra is. Ne engedd ingadozni erős hitemet, mely a veszélyek és viharok közül kivezető utat és módot elmémnek megmutatja. Értesd meg lelkemme! főképpen azt a drága kincset, mely a harag, a gyűlölet és rossz akarattal szemben is talál valami megbocsátó és elnéző erőt.

Ilyen módon reám árasztó áldásaidal áldd meg öreg napjaimat és hátralevő életemet. Ámen.

22. ÁRVÁK IMÁJA.

Sokszor hallottam már a nagyoktól: „Szép ez az élet, és jó a mi szemekkel látnunk a napot!!“ De nem szép ám nekem, amióta hiányzik nekem édes szülém, ki meleg csókokkal szokott volt engem felkelteni. És én nem is tudom, mi lehet oka annak, hogy az ő elmenetele óta még a nap sem olyan ragyogó fényességű. Az én játszótársaim sem olyan barátságosak, miként addig voltak. Az én kis állatkáim sem szaladgálnak olyan vidáman előttem. A felnőtt nagyok is olyan idegenül és sajnálkozólag néznek reám, pedig én most is csak úgy szeretem őket, mintha testvéreim lennének. Bizony-bizony mégis csak „Könnyhullatás az én kenyerem éjjel és nappal!..,“ Hiába mondotta szegény apám és anyám: „Nem hagylak árván titeket!“ Mindkettőjüket betakarták a hideg sirba, s most az sincs, aki fölkeltsen, az sincs, aki biztasson

ebben a félős, idegenné lett hajlékban. És oh! vajjon kihez forduljak hát vigasztalásért, hol keressek vidám játszótársakat... Elmennék a temetőbe, de tudom, úgy sem felel a néma sirhalom. Lefekszem hát, lehajtom fejemet hideg párnámra, s álmomban édes anyámtól kérdezem, hallgatom az anyai tanácsot:

„Ne félj drága gyermekem, mert életemben mindig hallottam jó Istenünk biztató szavát: *„Igazságot szolgáltat az Ur árvának és özvegynek is...”* Az Ur szava ez: *„Az árvának is én vagyok segedelme!...”* *„Árvák atyja, özvegyek bírója az Isten?...”*“

És az édes anyai szeretetnek a néma sirból is keblembé sugárzó emez erejét érezve, most már vidáman ébredtem, és vigasztalódva tekintek szét magam körül jó Atyám! Bátorodott szívvel nézek embertársaim szemébe! Most már megértem, hogy csakis szívem szomorusága és bánatos könnyeim miatt látszott könnyhullatásnak az én nappali és éjjeli ke-

nyerem. Most már nem félek, Uram, mert imé *„megmentetted a feléd kiáltozó árvát!”* Oh! legyen tiéd szívem hálája e szent kegyelmedért. Legyen rajtam továbbra is atyai védelmed, hogy tégedet mond hassalak atyámnak mind-örökké.

Különösen pedig neveld értelmemet és érzelmeimet olyan engedelmes erőben, hogy hálás tudjak lenni az én segítő és jóakaró embertársaim iránt. Tarts meg abban a szelidségben, amely az emberek netaláni ridegségét türelemmel viseli. Tartsd meg lelkiismeretemet abban a gyermeki tisztaságban, amely a testi és lelki ellenkezéseket a te tanácsod szerint választja el. Ne engedd eltévednem a kötelességek helyes útjáról, hogy mindig ezen járván, az emberek jóindulata legyen árvaságom vigasztaló jutalma. Ámen.

23. HÁZASULANDÓK IMÁDSÁGA.

Istenem, jó Atyám! Te nagy szeretettel s atyai gondviseléssel irányítod

minden embernek élete történetét. A bölcsőtől a koporsóig kísérsz mindnyájunkat s életünk minden kis és nagy eseménye előtted tudva van. Engem is a te gondviselő kezed oltalmazott gyermekkorom sokféle veszélyeiben. Szülőim ébersége mellett te kísérted minden lépésemet. Hogy testi és lelki épségben felnövekedtem, ezt is elsősorban neked köszönöm, oh, én édes Istenem. Te ébresztetted fel érzelmeimet, te érlelted meg azon elhatározásomat, hogy most, a te isteni törvényed szerint, a családi élet szentségében keressék életem további örömét és boldogságát. Jól tudom, oh mindenható Isten, hogy mennyire fontos és elhatározó lépés ez az én életemben. Jól tudom, hogy e lépésem nyomában teremhet a lelki békeség, életem boldogsága, a világiakban való előhaladásom; de másfelől teremhet egy életnek minden bánata és keserősége is. Azért, ha kisebb jelentőségű cselekedeteimben is lelkem keresi

a te jobb kezed útmutatását, hogyan szomjuhoznám ez elhatározó lépésem előtt atyai tanácsodat s isteni szavad figyelmeztetését, hogy az vezessen, irányítson, bátorítson és megnyugtasson? Én nem láthatok a jövő titkaiba. Nem vizsgálhatom a szívek rejtelmét. A legtisztább szándékom s a legbuzgóbb igyekezetem mellett is csalatkozhatom.

Jöjj segítségemre, jó Istenem ebben a bizonytalanságban. Te, aki jó szülővel áldottál meg, akiknek gondos nevelését eléggé meghálálni nem tudom, áldj meg jó élettárral, akiben megvalósulva lássam ifjúi szép reményeim, akinek testi és lelki épségében találjam meg életem óhajtott boldogságát. Vezessed érzéseimet, gondolataimat és szándékaimat, nehogy azokat rabul ejtse a kísértő s a külsőt elébe helyezzem a belsőnek, a látszatot a valóságnak s így önmagamot csaljam meg. Engedd, hogy testi és lelki tisztaságot vigyek a családi élet szentségébe; hogy

az teremhesse meg mindazokat a jó gyümölcsöket, melyektől várom életem boldogságát. Áldj meg mély vallásos érzéssel, hogy a hitnek fényes napja ragyogjon családi életem fölött s még, ha csalódnom kellene, akkor is abban találjam meg vigasztalásomat. Én Uram és én Istenem, csak benned bizom rendületlenül. Adj jó kimenetelt tiszta szándékomnak s kísérje áldásod elhatározásomat. Ámen.

24. BETEGSÉGBEN.

Erőnek és vigasztalásnak Istene, menyeyi jó Atyám. Szivem jóságával kereslek tégedet, ki az elfáradottnak nyugalma, a szenvedőnek vigasztalója s a betegeknek gyógyító orvosa vagy. — Egyedül csak benned nyugszik meg lelkem, mert jól tudom, hogy a te tudod és akaratod nélkül még egy hajszál sem eshetik le fejemről. Sokszor voltam életemben nehéz helyzetben. Emésztettek a gondok, ólálkodtak körülöttem a

kisértők, gyötört a bánat s fenyegetett nagy veszedelem. Oh, de mindig őrt állott fölöttem a te isteni gondviselésed, amely a legnagyobb szükségben van a legközelebb hozzánk. Ime, jó Atyánk, most is meglátogattál. Erőm lankadt, testem beteg. Nem végezhetem mindennapi kötelességeimet. Úgy érzem, hogy terhére vagyok magamnak és környezetemnek. Ezért a mosoly és derü elköltözött arcomról. Most bizonytalan érzelmek, majd gyöttrő aggodalmak között töltöm napjaimat és éjszakáimat. Úgy szeretnék mindennapi munkámban forgolódni, az emberek közt járni s a te szent házadat látogatni, de akaratom megtörik erőtlenségemen s kénytelen vagyok tétlenségben élni, ami napról-napra lankasztja életkedvemet is.

Megáldottál Uram, de hiszem, hogy most sem hagytál el engemet. Hiszen te nem csak akkor szeretsz, amikor derüben kél és nyugszik a nap fölötünk; amikor vidámság tölti be szivün-